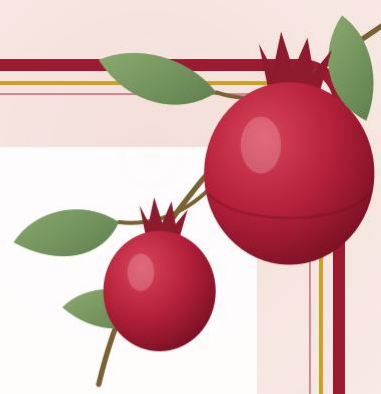

בס"ד

סגולה נפלאה לערב ראש השנה

הגאון רבינו חיים פלאג'י כתב ("מועד לכל חי", סי' י"ב אות ב'), בשם הרב יוסף מורדוך משאלוניקי (בספרו "נפש יוסף", מועדי רגל ד"ג ע"ב), שהביא מהמקובל החסיד רבנו דוד שרירו, שכתב, שיזהר האדם לקרוא בערב ראש השנה בחומש 15 פסוקים – מפסוק "והיה כי תבא" עד "והגר אשר בקרבך", וכל הקורא פרשה זו הקב"ה מעביר כרוז ברקיע ואומר גביתי חובי מאדם זה כל החובות, ומוחל על כל חטאתיו (וכ"כ הרב בית דין, ער"ה סעי' ה', ועוד)

הכיצד בדבר כה קל, לקרא 15 פסוקים זוכים בדבר כה גדול?

הענין הוא שבמצוות ביכורים, החקלאי שמגדל את הפירות מביא לבית המקדש את הפרי הראשון, את הביכורים. החקלאי שכה מצפה לפירות במקום לאכול אותם בהנאה מרובה, מסמן את הפרי שביכר, מתאפק עד שיבשיל. ובמקום לאכול אותו מביא אותו לבית המקדש.

לקרא אחרי מנחה בערב ראש השנה / הגאון רבי בן ציון מוצפי

דברים פרק כו

א וְהָיָה, כִּי-תָבֹא אֶל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, נָתַן לָךְ נַחֲלָה; וִירְשָׁתָהּ, וַיִּשְׁבָּתָהּ בָּהּ. **ב** וְלִקְחָתָהּ מֵרֵאשִׁית כָּל-פְּרֵי הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר תִּבְרֹא מֵאֲרָצְךָ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ נָתַן לָךְ--וַיִּשְׁמַתָּ בְּטָנָא; וְהִלַּכְתָּ, אֶל-הַמָּקוֹם, אֲשֶׁר יִבְחַר יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, לְשָׂכֹן שָׁמוֹ שָׁם. **ג** וּבָאתָ, אֶל-הַכֹּהֵן, אֲשֶׁר יִהְיֶה, בַּיָּמִים הָהֵם; וְאָמַרְתָּ אֵלָיו, הִגְדַּתִּי הַיּוֹם לַיהוָה אֱלֹהֶיךָ, כִּי-בָאתִי אֶל-הָאָרֶץ, אֲשֶׁר נִשְׁבַּע יְהוָה לְאַבְרָהָם לֵאמֹר לְתֶת לָנוּ. **ד** וְלִקַּח הַכֹּהֵן הַטָּנָא, מִיָּדְךָ; וְהִנִּיחוּ--לִפְנֵי, מִזְבֵּחַ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. **ה** וְעָנִיתָ וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, אֲרָמִי אֲבִד אָבִי, וַיֵּרֶד מִצְרָיִמָּה, וַיִּגֵּר שָׁם בְּמִתֵּי מֵעֵט; וַיְהִי-שָׁם, לְגוֹי גָדוֹל עָצוֹם וָרֹב. **ו** וַיַּרְעוּ אֹתָנוּ הַמִּצְרִיִּם, וַיַּעֲנוּנוּ; וַיִּתְּנוּ עָלֵינוּ, עֲבָדָה קָשָׁה. **ז** וַנִּצְעַק, אֶל-יְהוָה אֱלֹהֵי אֲבֹתֵינוּ; וַיִּשְׁמַע יְהוָה אֶת-קִלְנוֹ, וַיֵּרָא אֶת-עֲנִיָּנוּ וְאֶת-עֲמָלָנוּ וְאֶת-לִחְצָנוּ. **ח** וַיּוֹצֵאֵנוּ יְהוָה, מִמִּצְרַיִם, בְּיָד חֲזָקָה וּבִזְרֹעַ נְטוּיָה, וַיַּבְרָא גָדֹל-וּבִאֲתוֹת, וּבְמִפְתִּיִם. **ט** וַיִּבְאֵנוּ, אֶל-הַמָּקוֹם הַזֶּה; וַיִּתֵּן-לָנוּ אֶת-הָאָרֶץ הַזֹּאת, אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וָדֶבֶשׁ. **י** וְעַתָּה, הִנֵּה הֵבֵאתִי אֶת-רֵאשִׁית פְּרֵי הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר-נָתַתָּה לִי, יְהוָה; וְהִנַּחְתָּנוּ, לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ, וְהִשְׁתַּחֲוִיתָ, לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ. **יא** וְשִׂמַּחְתָּ בְּכָל-הַטּוֹב, אֲשֶׁר נָתַן-לָךְ יְהוָה אֱלֹהֶיךָ--וּלְבֵיתְךָ: אֶתָּה, וְהַלְוִי, וְהַגֵּר, אֲשֶׁר בְּקִרְבְּךָ. {ס}

יב כִּי תִכְלֶה לַעֲשׂוֹת אֶת-כָּל-מַעֲשֵׂי תִבְוֹאָתְךָ, בַּשָּׁנָה הַשְּׁלִישִׁת--שְׁנַת הַמַּעֲשֵׂר: וְנָתַתָּה לָלוֹי, לַגֵּר לִיתוֹם וּלְאַלְמָנָה, וְאָכְלוּ בִשְׁעָרֶיךָ, וְשָׂבְעוּ. **יג** וְאָמַרְתָּ לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֶיךָ בַּעֲרַתִּי הַקֹּדֶשׁ מִן-הַיִּבִּית, וְגַם נָתַתִּיו לָלוֹי וְלַגֵּר לִיתוֹם וּלְאַלְמָנָה, כְּכָל-מִצְוֹתְךָ, אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי: לֹא-עֲבַרְתִּי מִמִּצְוֹתֶיךָ, וְלֹא שָׁכַחְתִּי. **יד** לֹא-אֲכַלְתִּי בְּאֵנִי מִמֶּנּוּ, וְלֹא-בַעֲרַתִּי מִמֶּנּוּ בְּטָמֵא, וְלֹא-נָתַתִּי מִמֶּנּוּ, לָמֵת; שְׂמַעְתִּי, בְּקוֹל יְהוָה אֱלֹהֵי--עֲשִׂיתִי, כְּכָל אֲשֶׁר צִוִּיתָנִי. **טו** הִשְׁקִיפָה מִמַּעַן קֹדֶשׁ מִן-הַשָּׁמַיִם, וּבִרְדּוּ אֶת-עַמְּךָ אֶת-יִשְׂרָאֵל, וְאֶת הָאֲדָמָה, אֲשֶׁר נָתַתָּה לָנוּ--כְּאֲשֶׁר נִשְׁבַּעְתָּ לְאַבְרָהָם, אֶרֶץ זָבַת חֶלֶב וָדֶבֶשׁ. {ס}

